

אלון עזרה

חדוש הישוב בשוערון

ז' באייר תשל"ז

א. משה נצ"ל (בן) לוינסקי
ב. משה נצ"ל (בן) לוינסקי
ג. משה נצ"ל (בן) לוינסקי
ד. משה נצ"ל (בן) לוינסקי
ה. משה נצ"ל (בן) לוינסקי
ו. משה נצ"ל (בן) לוינסקי
ז. משה נצ"ל (בן) לוינסקי
ח. משה נצ"ל (בן) לוינסקי
ט. משה נצ"ל (בן) לוינסקי
י. משה נצ"ל (בן) לוינסקי

ל. משה נצ"ל (בן) לוינסקי
מ. משה נצ"ל (בן) לוינסקי
נ. משה נצ"ל (בן) לוינסקי
ס. משה נצ"ל (בן) לוינסקי
ע. משה נצ"ל (בן) לוינסקי
פ. משה נצ"ל (בן) לוינסקי
צ. משה נצ"ל (בן) לוינסקי
ק. משה נצ"ל (בן) לוינסקי
ר. משה נצ"ל (בן) לוינסקי
ש. משה נצ"ל (בן) לוינסקי
ת. משה נצ"ל (בן) לוינסקי

לכ' שר הכסחון
ורח"מ בפועל
מר שמעון פרס

א.נ.

ברצוננו להעלות בפניך שוב שני נושאים דחופים הקשורים זה בזה:
1. שטח נוסף שיועד לנו בזמנו.
2. דרך גישה עצמאית לאלון-מורה.

1. כזכור, עברנו לשכון סמוך למחנה קדום לאחר הסכם שנקבע על דעת הממשלה ובעזרתך הרכה. בעקבות הסכם זה חסמכת בנוכחותנו את אלנף פקוד מרכז לקבוע את ישובנו במחנה צבאי לפי שקוליו.

אלוף הפקוד, לאחר סיור במחנות צה"ל באזור, החליט על מחנה קדום כמקום המתאים והודיע לנו ברורות, בעזרת מפה, כי מקצים עבורנו את כל השטח הצבאי הצמוד למחנה קדום ושאינו בתוך גדר המחנה.

תוך כדי הבצוע המעשי של העניין התערב גורם נוסף (כנראה האלוף ורדי) בסענה כי חלק מהשטח המיועד עבורנו מעובד בצפיפות ועל כן כדאי להמתין לתקופת הקציר ולגדר גם אותו. זאת הודיע לנו עוזרך - מר משה נצר. כך נמסר לרשותנו רק חלק קטן מהשטח שעליו סוכם על דעתך עם אלוף הפקוד.

לתמהוננו, עם חלוף עונת הקציר, לא העבר כמסוכם שטח זה לרשותנו למרות כל פניותנו. שטח זה, ממזרח לנו, עומד כיום שומם, ללא שמוש של גורם כלשהו, ובו עוברת דרך העפר שנעשתה על ידינו, בצמוד לגדר המחנה הסמוך.

2. כביש גישה

נושא הדרך הועלה על ידינו בפניך עוד בשלבים הראשונים, בהתאם לסכום המפורש עם הממשלה ובאמצעותך, כי הישוב יהיה עצמאי ויחיה חיים עצמאיים. בזמנו אושר בצוע העבודה והדבר אף הוזכר על ידך גם בישיבת הממשלה (לפי העתונות) כדבר שכבר בוצע.

העדר דרך שכזאת מבאא את הישוב למצב בלתי נסבל מכמה בחינות:

א. במצב של היום מוטרדים אנש הישוב מדי יום כמעט בעת שצריכים להכנס דרך שער המחנה והדבר כרוך לעתים (כפרט בערב) בהמתנה ארוכה (ולעתים גם שעה ושעתיים).

ב. אורחים המגיעים אלינו סובלים עוד יותר ולעתים לאחר שפוקעת סבלנותם נאלצים לחזור כלעומת שבאו לאחר שטרחו בנסיעה ארוכה.

ג. החכוכים המתמידים בנושא זה שהם בדרך כלל שלא באשמת המחנה הצבאי אלא עקב ערוב אורחים בחיי מחנם גורם להערכת היחסים היום יומיים עם המחנה השכן (מצב שודאי גם עבורם אינו נסבל).

כל זה ודאי אינו מתישב עם הגדרה של חיי קהילה עצמאיים, וישנם פרטים רבים נוספים.

3. השתלשלות המגעים

לאחר מגעים בעל-פה אודות הדרך (שהגיעו כאמור לשלב של סכום מעשי) הגשנו לעוזר בכ"ז בניסן תשל"ו בקשה בכתב, לפי בקשתו, עם פרוט הגורמים המבצעים. זאת מיד עם מעברינו לשכונת הקרוונים.

קרן קיימת בתווך גורמים שונים היתה אמורה להכין את התכנית והבצוע, לאחר מכן הם חזרו בהם מנכונותם לבצוע העבודה והנושא העבר לקבלנים פרטיים.

יומיים לפני תחילת העבודה הגיעה אלינו הודעת השהיה עקב דיונים בממשלה אודות אלון-מורה.

לאחר קפאון של חדשיים בקשנו להפגש עמך במכתבינו מיום כ"ז בתמוז תשל"ו. נתבקשנו ע"י עוזר להמתין מסיבה של עתוי לא נוח. חידשנו את פנייתנו בחשון תשל"ז ושוב נענינו כי היות ואתה אמור לנסוע לחו"ל אין העתוי מתאים, ושוב בשלישית בא' בשבט תשל"ז לאחר שובך מחו"ל.

ולסכום: א. שני הנושאים הנ"ל; השטח הנוסף וכביש עצמאי, הינם מתחייבים מההסכם הראשון שערכה עמנו הממשלה. החלטות הממשלה בנושא אלון-מורה שהוחלטו לאחר מכן אינם יכולים לבטל סכומים אלו כפי שאתה טענת בפומבי בנושא הסככה למפעל המתכת.

ב. מרקם החיים בישוב הינו עובדה קיימת ויפה, ואלון מורה כישוב ראשון בשומרון חייב להתפתח. אנו מאמינים כי חובת הממשלה היא לבנות את הישוב היהודי בשומרון, אך אין זה מוסרי שלא לאפשר לנו לחיות את חיינו אם הממשלה מצידה אינה מוכנה לעזור. נראה לנו ששאלת דרך הגישה אלינו תפתר מאליה ובצורה טבעית עם העברת השטח הנוסף לרשותנו כפי שהובטח לנו בזמנו.

אנו מצפים לפתרון דחוף של הנושאים הנ"ל מתוך רוח טובה וחיובית ונשמח לארח אותך בישובנו בתקווה שתהנה לחזות במפעלינו.

בתודה
ובברכת העם והארץ,
בני-מורה
ב/אלון-מורה

י"ג ט"ז - 231